

***1**

Runic: ᚠ ᚦ ᚨ ᚱ ᚲ ᚷ ᚹ ᚻ ᚾ

Pronunciation: /'max.ti.laɹ.saz/

adjective · a-stem

Meanings

powerless, mightless

Etymology

From *mahtiz ('might') + *-lausaz.

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.
Nom.	mahtilausaz	mahtilausō	mahtilausā, -at, -atō	mahtilausai	mahtilausōz
Acc.	mahtilausanq̄	mahtilausq̄	mahtilausā, -at, -atō	mahtilausanz	mahtilausōz
Gen.	mahtilausas, mahtilausis	mahtilausaizōz	mahtilausas, mahtilausis	mahtilausaizq̄	mahtilausaizq̄
Dat.	mahtilausammai	mahtilausaizōi	mahtilausammai	mahtilausaimaz	mahtilausaimaz
Inst.	mahtilausanō	mahtilausaizō	mahtilausanō	mahtilausaimiz	mahtilausaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	mahtilausô	mahtilausō	mahtilausô	mahtilausaniz	mahtilausōniz	mahtilausôniz
Acc.	mahtilausanu	mahtilausōnu	mahtilausô	mahtilausanunz	mahtilausōnunz	mahtilausōnunz
Gen.	mahtilausiniz	mahtilausōniz	mahtilausiniz	mahtilausanô	mahtilausōnô	mahtilausônô
Dat.	mahtilausini	mahtilausōni	mahtilausini	mahtilausammaz	mahtilausōmaz	mahtilausōmaz
Inst.	mahtilausinē	mahtilausōnē	mahtilausinē	mahtilausammiz	mahtilausōmiz	mahtilausōmiz

Descendants

meahtleās (Old English)

mightless (English)

michtles (Scots)

*machtlās (Old Frisian)

machtloos (Saterland Frisian)

machteleas (West Frisian)

machtlos (Low German)

*mahtlōs (Old Dutch)

*machtloos (Middle Dutch)

machteloos (Dutch)

*mahtlōs (Old High German)

machtlōs (Middle High German)

machtlos (German)

máttlauss (Old Norse)

máttlaus (Icelandic)

maktlös (Swedish)

[View on Wiktionary](#)